

Van middeleeuws financieel centrum tot Stadsschouwburg

De omgeving van de Stadsschouwburg is in de late middeleeuwen het financiële centrum van de stad. In 1866 is het stratenpatroon grondig hertekend. De sanering van de middeleeuwse buurt maakt ruimte vrij voor verkeer, én de bouw van een schouwburg.

De meeste gebouwen in de buurt zijn in dezelfde periode opgetrokken in de toen gangbare classicistische stijl. Enkele jaren later wijst men in Brugge die stijl resoluut af voor de neogotiek.

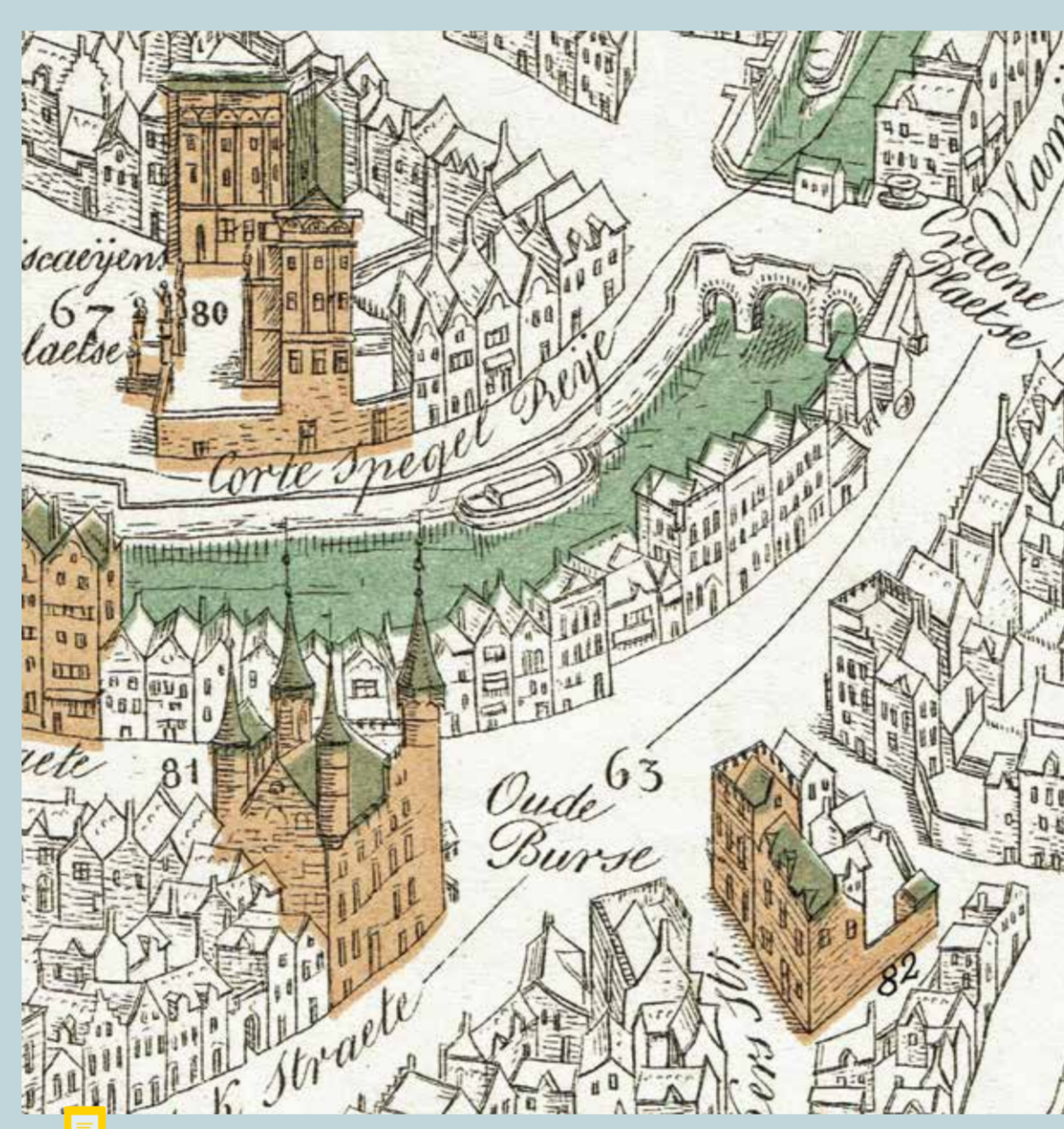
Vele panden rond het Oude Beursplein zijn in de 18de eeuw verbouwd. In 1947 is Huis Ter Beurse in zijn oorspronkelijke vorm gereconstrueerd, op basis van teruggevonden sporen en oude afbeeldingen.

Voormalige vleeshal en stadskraan

We bevinden ons op het Kraanplein, dat dateert uit de middeleeuwen. Het lage gebouw met arduinen gevel is de vroegere vleeshal uit 1771-1772. Achter de vleeshal ligt tot in de 18de eeuw een waterloop waar binnenschepen aanleggen.

Ooit stond de Brugse havenkraan hier, op de plaats van de vleeshal. De kraan is opgericht op het einde van de 13de eeuw. Ze kan zware objecten uit de schepen tillen en op de kade neerlaten. De houten constructie draait in haar geheel rond een verticale as. Het hijsmechanisme wordt aangedreven door mankracht: zogenaamde *cranekinders* lopen aan weerszijden van de kraan. In de 18de eeuw is de kraan afgebroken.

Een reconstructie is te bezichtigen aan de Wulpenstraat.

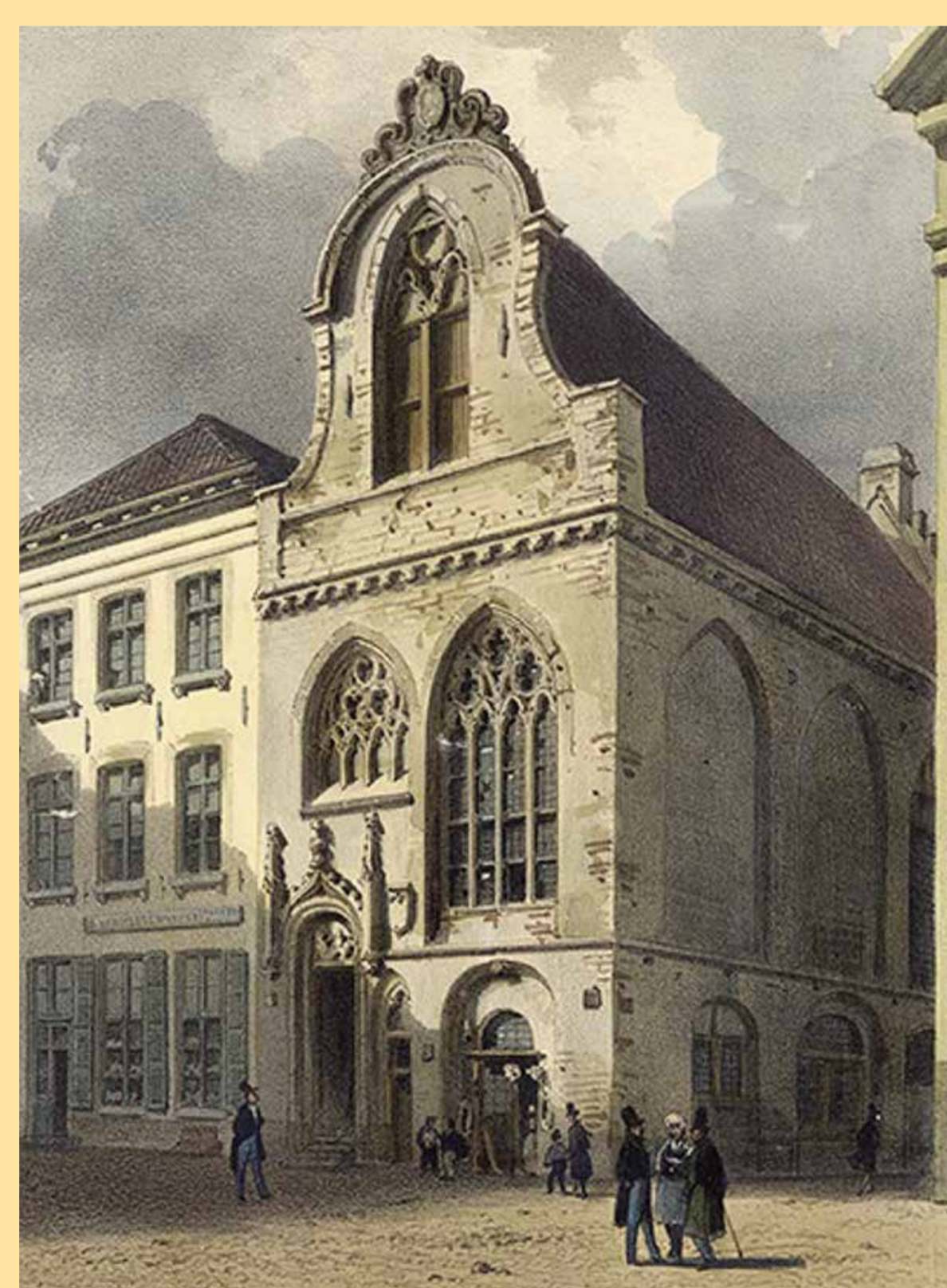

Genuese Loge en huis De Florentijnen

Op het Oude Beursplein openen in de late 14de en 15de eeuw belangrijke Italiaanse handelssteden hun 'natiehuis'.

Kooplui uit Genua zijn dan al jaren aanwezig in Brugge, maar starten pas in 1399 met de bouw van een consulaat. In 1633 is het gebouw eigendom van de stad, die het enkele jaren later ter beschikking stelt aan de saaiwevers. Saai is een lichte wollen stof die in Brugge geproduceerd werd. Sindsdien heet de Genuese Loge de "Saaihalle". Het gebouw is vrij goed bewaard.

In 1427 verwerven de kooplui uit Firenze een pand en houden hier tot het begin van de 16de eeuw hun consulaat. De Florentijnen zijn handelaars en erg actief in de banksector. Bekende bankiersfamilies zijn de Bardi en de Perruzzi, en later de Medicis. De Medicibank had vanaf 1439 een Brugs filiaal in de Naaldenstraat.

Het halfrelief boven de ingang van de Genuese Loge stelt het gevecht van Sint-Joris met de draak voor. Sint-Joris was patroonheilige van Genua. Het kuetsbare origineel is vervangen door een kopie.

Un centre financier au Moyen-âge, un théâtre de la ville aujourd'hui

Les environs du théâtre de la ville étaient devenus vers la fin du Moyen-âge le cœur battant de la finance à Bruges. La rénovation de ce quartier au cours du 19ème siècle a drastiquement redessiné le tracé des rues.

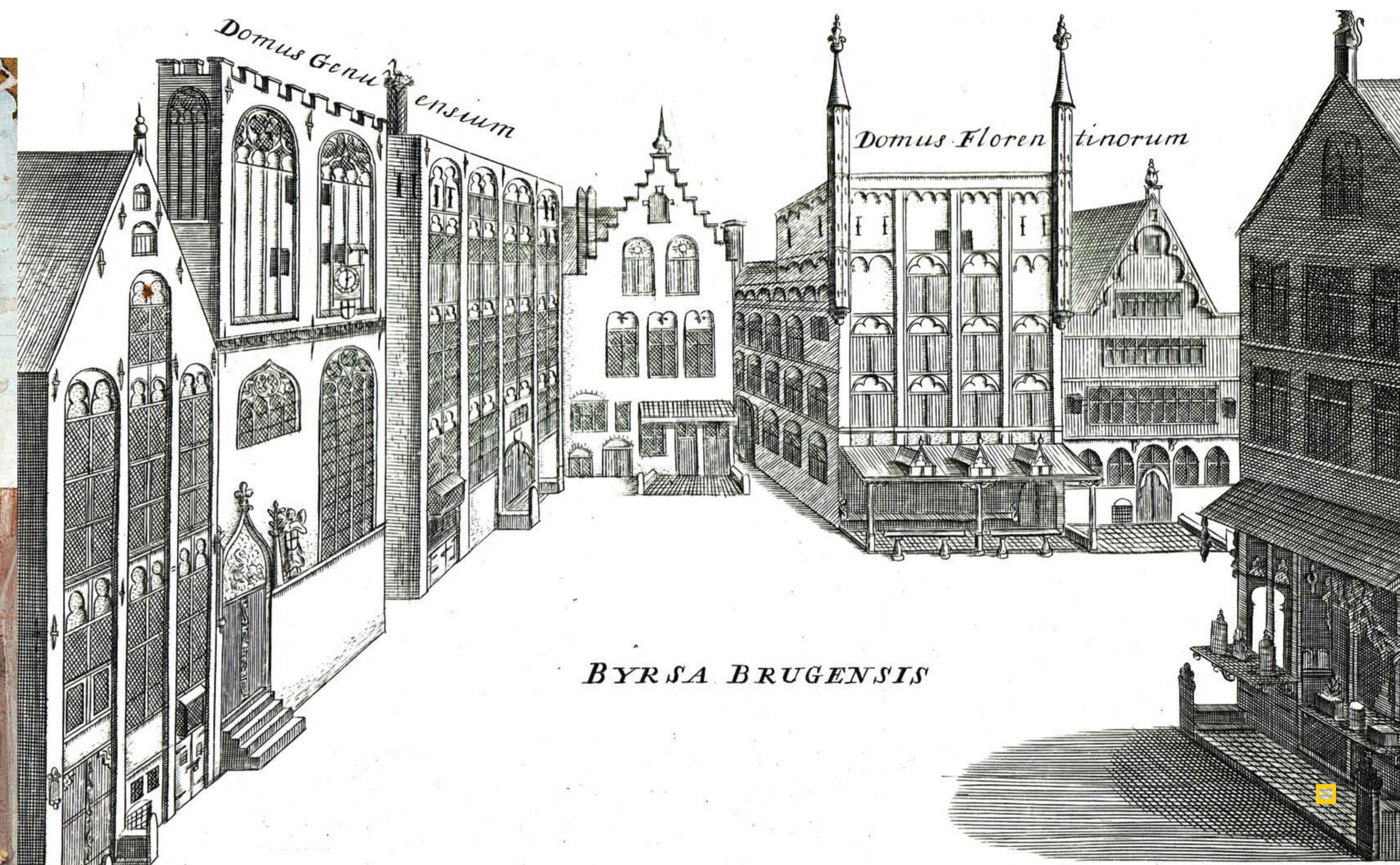
Nous nous trouvons sur la Kraanplein (Place de la Grue). L'édifice de basse hauteur est l'ancienne halle aux viandes, datant de 1771-1772. Derrière ce bâtiment, il y avait jusqu'au 18ème siècle un cours d'eau qui permettait d'y amarrer des embarcations. Entre le 13ème et le 18ème siècle, la grue du port de Bruges était implantée ici, à la place de la halle aux viandes. Elle servait à hisser de lourdes charges hors des barges et à les déposer sur le quai. Il s'agissait d'une construction en bois capable d'effectuer un tour complet sur son axe vertical et qui était actionnée par la force manuelle humaine.

Un peu plus loin se trouve la Oude Beursplein (ancienne Place de la Bourse) qui doit son nom aux Van der Beurse, une famille qui exploitait alors en ce lieu l'auberge *Ter Beurse*. Dans la Huis Ter Beurse (Maison de la Bourse), édifiée en 1453, logeaient de nombreux marchands étrangers. La famille faisait office de courtier, dispensant des services divers pour faciliter les activités commerciales et les opérations financières de leurs clients. Cette place devint ainsi un centre commercial d'envergure internationale. Au cours du 15ème siècle, les cours des différentes monnaies de l'époque y étaient fixés quotidiennement, les lettres de change négociées, des prêts y étaient accordés et des litiges commerciaux réglés.

Ces activités financières de *Ter Beurse* étaient si bien organisées qu'elles ont servi par la suite de modèle pour des institutions semblables à *Ambers*, *Amsterdam* et *Londres*. Le nom 'beurs' ou bourse y devint définitivement associé, avant que son usage s'étende à partir de Bruges dans le monde entier.

C'est aussi sur cette Oude Beursplein que d'importantes villes commerciales italiennes vinrent ouvrir leur « nationhuis » ou maison de la nation, le consulat de l'époque. Les marchands originaires de la ville de Gênes étaient présents de longue date à Bruges, mais ce n'est qu'en 1399 qu'ils entreprirent la construction de leur propre consulat. En 1633, l'édifice est devenu propriété de la ville, qui le mit alors à la disposition des tisserands. En 1427, les négociants de Florence acquirent le bâtiment dans lequel ils installèrent jusqu'au début du 16ème siècle leur consulat. Les Florentins étaient à l'époque très actifs dans le domaine commercial et surtout bancaire.

Depuis 1756, le quartier abritait une salle de théâtre, dont le remplacement s'imposa au milieu du 19ème siècle. Le nouveau théâtre fut terminé en 1869 sur base d'un projet de l'architecte bruxellois Gustave Saintenoy. Son extérieur en style néo-renaissance constitue une exception à Bruges.

Huis Ter Beurse

Wat verderop ligt het Oude Beursplein, vernoemd naar de familie Van der Beurse die er vijf generaties lang de herberg *Ter Beurse* openhoudt. De familie is op het einde van de 13de eeuw eigenaar van diverse panden rond het plein. Het belangrijkste - het Huis *Ter Beurse* - is in 1453 gebouwd.

In de herberg *Ter Beurse* logeren veel buitenlandse kooplui. De Van der Beurses leveren als makelaars allerhande dienste van de handel en financiële verrichtingen van hun klanten zo vlot mogelijk te laten verlopen. Het plein voor hun herberg wordt zo een hotspot van internationale handel. In de 15de eeuw worden er dagelijks wisselkoersen tussen munten vastgesteld, wisselbrieven verhandeld, leningen afgesloten en handelsgeschillen beslecht.

Deze goed georganiseerde financiële activiteiten aan *Ter Beurse* staan model voor latere gelijkaardige instellingen in Antwerpen, Amsterdam en Londen. De naam "beurs" bleef er definitief aan verbonden en veroverde vanuit Brugge de hele wereld.

Ran de zijgevel van Huis De Florentijnen hangt een gedenksteen voor Dante Alighieri.

Stadsschouwburg

In deze buurt ligt sinds 1756 een theaterzaal, de 'Comedie'. In het midden van de 19de eeuw is die zaal te klein geworden en dringend aan restauratie toe. In 1864 komt architect Gustave Saintenoy uit de bus als winnaar van een ontwerpwedstrijd. De Brusselse architect laat zich inspireren door de Parijse Opéra Garnier. De nieuwe stadsschouwburg is voltooid in 1869. Het exterieur in neorenaissancestijl is vrij uitzonderlijk voor Brugge.

De technici van de schouwburg starten in 2020 met een inventarisatiecampagne van het theatererfgoed. Ze brengen een prachtige, maar ongekende erfgoedcollectie met decordoeken, rekwisieten en podiumtechnisch materiaal onder de aandacht.

De hoefijzervormige toneelzaal is overdadig versierd in rood en goud en heeft een uitstekende akoestiek.

Vom mittelalterlichen Finanzzentrum zum Theater „Stadsschouwburg“

Die Umgebung der Stadsschouwburg ist im späten Mittelalter das Finanzzentrum Brügges. Die Sanierung im 19. Jahrhundert zeichnet das Straßenmuster grundlegend neu.

Wir befinden uns hier auf dem Kraanplein. Das niedrige Gebäude ist die ehemalige Fleischhalle von 1771-1772. Hinter dieser Fleischhalle verläuft bis ins 18. Jahrhundert ein Wasserweg, an dessen Ufern Binnenschiffe anlegen. Zwischen dem 13. und 18. Jahrhundert steht hier, an der Stelle der einstigen Fleischhalle, der Brügger Hafenkran. Der Kran kann schwere Ware aus den Schiffen heben und auf dem Kai ablegen. Die Holzkonstruktion dreht sich als Ganzes um eine vertikale Achse und wird durch Menschenkraft angetrieben.

In der Nähe liegt der Oude Beursplein, benannt nach der Familie Van der Beurse, die dort die Herberge *Ter Beurse* betrieb. Im Jahr 1453, nächtigen viele ausländische Kaufleute. Die Familie bietet als Makler diverse Dienste an, damit Handel und Finanzen ihrer Kunden möglichst reibungslos verlaufen. Im 15. Jahrhundert werden täglich Wechselkurse zwischen den Währungen festgesetzt, Wechsel verhandelt, Darlehensverträge abgeschlossen und Handelsstreitigkeiten beigelegt.

Diese gut organisierten Finanzaktivitäten bei *Ter Beurse* stehen späteren ähnlichen Institutionen in Antwerpen, Amsterdam und London Modell. Der Name „beurs“ bleibt an diesen Einrichtungen haften und erobert somit von Brügge aus die Welt.

Auf dem Oude Beursplein eröffnen im späten 14. und im 15. Jahrhundert wichtige italienische Handelsstädte ihre „Nationenhäuser“. Kaufleute aus Genua sind schon seit Jahren in Brügge präsent, aber erst 1399 beginnt der Bau eines Konsulats. 1633 ist das Gebäude Eigentum der Stadt, die es Weibern zur Verfügung stellt. 1427 erwerben die Kaufleute aus Florenz ein Gebäude und unterhalten hier bis zum 16. Jahrhundert ihr Konsulat. Die Florentiner sind Händler und im Bankgewerbe sehr aktiv.

In diesem Viertel steht seit 1756 ein Theatersaal. Mitte des 19. Jahrhunderts muss er ersetzt werden. Die neue „Schouwburg“ ist ein Entwurf des Brüsseler Architekten Gustave Saintenoy und wurde 1869 vollendet. Die Außengestaltung im Neorenaissancestil ist für Brügge eher untypisch.

From medieval financial centre to city theatre

During the Late Middle Ages, the area around what is now the city theatre was the financial centre of Bruges. However, the street plan was significantly changed during improvements works carried out in the 19th century.

We are standing on the Kraanplein (Crane Square). The low building is the former Meat Hall, dating from 1771-1772. Until the 18th century, there was a waterway running behind the site of this hall, where barges and other inland vessels used to moor in the city centre. From the 13th to the 18th century, this was the location of the Bruges harbour crane. The crane was made from wood, could be rotated fully around its vertical axis and was operated by human muscle power. It was used to unload heavy cargoes from the moored vessels, which it then placed on the adjacent quay.

A little further along stands the Oude Beursplein (Old Stock Market Square), named after the Van der Beurse family, who ran the *Ter Beurse* tavern. Built in 1453, this was the place where many of the foreign merchants stayed during their visits to Bruges. The family served as brokers for various kinds of services that allowed the commercial and financial transactions of their customers to run as smoothly as possible. As a result, the Beursplein became a hotspot for international trade. During the 15th century, it was here that daily rates of exchange for different currencies were fixed, bills of exchange negotiated, loans agreed and business disputes settled.

The well organised financial practices of *Ter Beurse* later served as a model for similar institutions in Antwerp, Amsterdam and London. In many cases the same name - beurs - was kept and later went on from Bruges to conquer the world.

During the late 14th and 15th centuries, a number of important Italian trading cities set up their own 'nation houses' or consulates on the Oude Beursplein. Traders from Genoa had been coming to Bruges for many years, but it was only in 1399 that they decided to establish their own consulate. The building became property of the city in 1633 and was made available to the local weavers. In 1427, the merchants from Florence also purchased a property on the same square, where they later opened a consulate at the start of the 16th century. The Florentines were particularly active in the banking sector.

A theatre was first established in this neighbourhood in 1756. By the middle of the 19th century it was in need of replacement. A new theatre was designed by the Brussels architect Gustave Saintenoy and was completed in 1869. The exterior is in a Neo-Renaissance style, which is very unusual for Bruges.

De centro financiero en la Edad Media a teatro municipal en la actualidad

Hacia el final de la Edad Media, los alrededores del teatro municipal se habían convertido en el corazón palpitante de las finanzas en Brujas. La renovación de este barrio a lo largo del siglo XIX rediseñó drásticamente el trazado de las calles.

Nos encontramos en Kraanplein (Plaza de la Grúa). El edificio pequeño es el antiguo mercado cubierto de carnes que data de 1771-1772. Detrás de este edificio, existía hasta el siglo XVIII un curso de agua que permitía atracar los barcos en ese lugar. Entre los siglos XIII y XVIII, la grúa del puerto de Brujas se encontraba aquí, en el lugar del mercado cubierto de carnes. Era utilizada para descargar las pesadas cargas de los barcos y colocarlas en el muelle. Se trataba de una construcción de madera capaz de girar completamente sobre su eje vertical y que era puesta en marcha manualmente mediante la fuerza humana.

Un poco más lejos se encuentra la Oude Beursplein (Plaza de la antigua Bolsa) que debe su nombre a los Van der Beurse, familia que por aquel entonces regentaba en este lugar la posada *Ter Beurse*. En la Huis Ter Beurse (Casa de la Bolsa), construida en 1453, se alojaban numerosos comerciantes extranjeros. La familia actuaba como intermediario, brindando diversos servicios con el fin de facilitar las operaciones comerciales y financieras de sus clientes. Fue así que esta plaza se convirtió en un centro comercial de talla internacional. Durante el siglo XV se fijaban allí diariamente los precios de las distintas monedas de la época, se negociaban las letras de cambio, se otorgaban préstamos y se resolvían litigios comerciales.

Estas actividades financieras de *Ter Beurse* eran tan bien organizadas que más adelante sirvieron de modelo para instituciones similares en Amberes, Amsterdam y Londres. El nombre "beurs" o bolsa se asoció definitivamente a ellas, antes de extenderse desde Brujas hacia el resto del mundo.

Es también sobre esta Oude Beursplein que importantes ciudades comerciales italianas abrieron sus casas de la nación, el consulado de la época. Los comerciantes de la ciudad de Génova contaban entonces con una presencia de larga data en Brujas, pero no fue sino hasta 1399 que comenzaron la construcción de su propio consulado. En 1633, el edificio pasó a ser propiedad de la ciudad, que lo puso a disposición de los tejedores. En el año 1427, los comerciantes de Florencia adquirieron el edificio, en el que instalaron su propio consulado hasta principios del siglo XVI. Se dedicaban en esa época al comercio y eran muy activos en el sector bancario.

Desde 1756, el barrio albergaba un teatro, que fue reemplazado a mediados del siglo XIX. El nuevo teatro fue culminado en 1869 sobre la base de un proyecto del arquitecto bruxelense Gustave Saintenoy. El estilo neorrenacentista de su exterior constituye una excepción en Brujas.